

JAZZGESCHIEDENIS 648 = ZA 21.08.93 = VPRO R 4 = 22.30-± 23.00
++++
Bandno. *NA 206739* Tijd. *34:20* Mont. 22.06.93

** gave,
5 font:
15 feb 1912*

MdR, Jazzgeschiedenis 648. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 31 en
laatst voor deze periode: Orkesten, kleinere formaties, compo-
nisten, arrangeurs, deel 1 van 7. * Stanley Newcomb Kenton,
Wichita, Kansas, 15 december 1911* / Los Angeles, 25 augustus
1979, was orkestleider, pianist en componist/arrangeur. In de
jaren veertig, voor het toen gloednieuwe platenmerk Capitol,
steeg zijn orkest, na een moeilijke aanloop, tot grote hoogten
in populariteit. Maar hij deed ook ongebruikelijke dingen,
zoals het engageren van Bob Graetinger als arrangeur, die ook
de vrijheid kreeg non-jazzwerk te schrijven, zoals in 1948 al
"City of Glass". In het Holland Festival 1993 ^{an Utrecht} uitgevoerd door
Werner Herbers' Ebony Band o.l.v Gunther Schuller, die we vorige
keer als hoornist hoorden bij de Modern Jazz Society. Kenton
is heel zijn carrière met experimenten bezig geweest, maar het
publiek kende hem toch vooral als leider van zijn Progressive
Jazz Orchestra. De 1953-versie, de meest swingende van alle,
maakte toen een toernee door Europa, deed ook het Amsterdamse
Concertgebouw aan. Het concert in Parijs, het Alhambra Theater,
~~op~~ 18 september, werd voor een deel op plaat nog opgenomen,
verscheen in 1989 op een Royal Jazz CD. Buddy Childers, Conte
Condoli, Don Dennis, Vic Minichelli en Don Smith-trompet,
Frank Rosolino, Bob Burgess, Keith Moon, Bill Russo en Bill
Smiley-trombone, Dave Schildkraut en Lee Konitz-alt, Bill
Holman een Zoot Sims-tenor, Tony Ferina-baritonsaxofoon. Stan
Kenton-piano, Barry Galbraith-gitaar, Don Bagley-bas, Stan
Levey-drums. Twee stukken uit Parijs, eerst het door Ray Wetzel
en Kenton van Gerald Wilson's "Yard dog mazurka" voor Jimmy
Lunceford 1941, in '46 'geleende' thema, genoemd "Intermission
riff".

CD

Stan Kenton: Intermission riff (Kenton, Wetzel)
5 (inf en uitf in appl) - 3:15 weg - Royal Jazz RJ 504

"Intermission riff" met Zoot Sims solist op tenorsaxofoon.
Nu Stan Kenton's "Concerto to end all concertos".

idem

Stan Kenton: Concerto to end all concertos (Kenton)
8 - voor 6:05 snel weg in appl - idem

"Concerto to end all concertos". Stan Kenton in Parijs,
18 september 1953, zwaar leunend op ouder materiaal met een
nieuw en swingend orkest. Soli: Dave Schildkraut-alt, Zoot Sims-

tenorsaxofoon. Het keerpunt in Kenton's orkest-carrière had ooit plaats in
de Rendezvous Ballroom, Balboa Beach, California. 20 en 21
januari 1958 werd dat nog eens zonder publiek gevierd met dit
orkest. Sam Noto, Phil Gilbert, Lee Katzman, Billy Catalano en
Jules Chaiken-trompet. Kent Larsen, Jim Amlotte, Bob Fitz-
patrick, Archie LeCoque en Kenny Shroyer-trombone, Lennie
Decker-hoorn. Niehaus en Bill Robinson-alt, Bill Perkins en Richie Kamuca-
tenor, Steve Perlow-baritonsaxofoon. Stan Kenton-piano,
Red Kelly-bas, Jerry McKenzie-drums. Ik koos één compositie
en één arrangement van Johnny Richards, ~~over~~^{meer} straks meer.
Met Sam Noto-trompet, Archie Lecoque-trombone, en Bill Perkins-
tenorsaxofoon, Richard's "Rendezvous at Sunset".

F Vince DeRosa
en Jimmy
Decker-hoorn.

plaat 1

Stan Kenton: REndezvous at Sunset (Johnny Richards)
1/2 - 4:13 - Creative world of Stan Kenton ST 1031

"Rendezvous at Sunset" van Johnny Richards. Nu een arrangement
van hem. Met Bob Fitzpatrick-trombone, Richie Kamuca-tenorsaxo-
foon, Lee Katzman-trompet, en Lennie Niehaus-altsaxofoon: Kurt
Weill's "Speak low".

idem

Stan Kenton: Speak low (Kurt Weill)
1/3 - 3:25 - idem

"Speak low", compositie Kurt Weill, arrangement Johnny Richards.
Stan Kenton and his Orchestra op 20/21 januari 1958 in de
Rendezvous Ballroom, Balboa Beach, California, voor Capitol.
John Cascales werd 2 november 1911 in Mexico geboren, kwam in
zijn jeugd naar de staat New York, ging zich Johnny Richards
noemen. Op zijn 17e speelde hij saxofoon, werd arrangeur-compo-
nist, begon in Londen -1932- bij de film, in '33 in Hollywood.
Van '40 tot '45 had hij een eigen orkest, kwam als arrangeur
na Boyd Raeburn en Charlie Barnet in 1952 bij Stan Kenton in
dienst. Maar in 1950 had hij al voor Dizzy Gillespie geschre-
ven, en in '56 begon hij weer een eigen orkest.

U hoort tot slot twee opnamen uit juli 1957, ^{met} dit ~~te~~ door hem geleide ~~orkest~~. Burt Collins, Jerry Kail, Paul Cohen en Doug Mettome-trompet, Jimmy Cleveland, Jim Dahl en Frank Rehak-trombone, Al Antonucci-hoorn, Jay McAllister-tuba.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Gene Quill-alt, Frank Socolow-tenor, Bill Slapin-baritonsaxofoon en piccolo, Shelly Gold-bassaxofoon. Hank Jones-piano, Chet Amsterdam-bas, Maurice Marks-drums, Willie Rodrigues-pauken en latin percussion.

Twee composities van Johnny Richards, opgenomen door Capitol in NYC. Met Burt Collins-trompet, Gene Quill-alt saxofoon en Frank Rehak-trombone: "Nipigon".

plaat 2

Johnny Richards: Nipigon (Johnny Richards)

1/1 - 4:29 - Capitol T 885 ~~Shule~~

"Nipigon". Het twee ~~is~~ vooral voor de trombones. Na Gene Quill en pianist Hank Jones spelen Jimmy Cleveland, Jim Dahl en Frank Rehak ieder 48 maten. De chase gaat omgekeerd: Rehak, Dahl, Cleveland. En tegen het slot Dahl en Cleveland nog allebei 8 maten. "Cimarron".

idem

Johnny Richards: Cimarron (Johnny Richards)

2/1 - 6:06 - Idem

"Cimarron". Van Johnny Richards die zijn orkest leidde voor Capitol in NYC, juli 1957. Richards overleed in NYC, 7 oktober 1968. Even attentie. Omdat door het Holland Festival van dit jaar een aflevering uitviel, die ingehaald is, maar ook door het North Sea Jazz Festival, is er volgende keer weer een dubbele aflevering. Zaterdag 28 augustus gaat 649 om 10 uur 's avonds, rond half 11 met ~~een~~ er achteraan: 650. Dit was Jazzgeschiedenis 648, MdR.